

KOVA SU KLIMATO KAITA

Europos Sąjunga (ES) yra tarp pirmaujančių stipriausios ekonomikos šalių, kai kalbama apie išmetamo šiltnamio efekta sukeliančių dujų (ŠESD) kiekio mažinimą. Iki 2018 m. ji sumažino ŠESD kiekį 23 proc., palyginti su 1990 m. lygiu, ir yra įsipareigojusi jį sumažinti 40 procentų iki 2030 m. 2019 m. gruodžio mėn. Europos Komisija pristatė Europos žaliajį kursą ir dabar siūlo priemonių rinkinį, kuriuo siekiama padidinti išmetamo ŠESD kiekio mažinimo iki 2030 m. užmojų ir iki 2050 m. panaikinti ES ekonomikos priklausomybę nuo iškastinio kuro, laikantis Paryžiaus susitarimo. Siekdama, kad ES tolygiai judėtų link anglies dioksido poveikio neutralumo užtikrinimo ne vėliau kaip 2050 m., 2020 m. rugsėjo mėn. Komisija pasiūlė 2030 m. klimato srities tikslą mažinti išmetamą ŠESD kiekį padidinti iki 55 proc., palyginti su 1990 m. lygiu.

TEISINIS PAGRINDAS IR TIKSLAI

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 191 straipsnyje kova su klimato kaita įvardyta kaip aiškus ES aplinkos politikos tikslas.

BENDROJI INFORMACIJA

A. Visuotinis atšilimas

Numatoma, kad, jei nebus vykdoma išmetamo teršalų kiekio mažinimo politika, vidutinė temperatūra pasaulyje per šį šimtmetį gali kilti 1,1–6,4 °C. Dėl žmogaus veiklos, pvz., iškastinio kuro deginimo, miškų naikinimo ir ūkininkavimo išmetamas anglies dioksidas (CO₂), metanas (CH₄), azoto suboksidas (N₂O) ir fluorangliavandeniliai. Šios ŠESD sulaiko nuo žemės paviršiaus skleidžiamą šilumą ir neleidžia jai išsisklaidyti kosmose, taip sukeldamos pasaulio klimato atšilimą.

B. Klimato kaitos padariniai

Dėl visuotinio atšilimo padaugėjo ir ateityje daugės ekstremalių oro sąlygų reiškinių (kaip antai potvynių, sausrų, liūčių ir karščio bangų), vis dažniau kyla miškų gaisrų, ima trūkti vandens, nyksta ledynai, kyla jūros lygis, keičiasi arba netgi išnyksta gyvūnija ir augmenija, plinta augalų ligos ir kenkėjai, trūksta maisto ir gėlo vandens, auga nuo šių pavojų bėgančių žmonių migracija. Remiantis moksliniais duomenimis, negrįžtamų ir katastrofiškų pokyčių rizika labai padidėtų, jei visuotinis atšilimas viršytų 2 °C (ar netgi 1,5 °C), palyginti su ikipramoniniu laikotarpiu.

C. Išlaidų, jei priemonių būtų imtasi, ir išlaidų, jei priemonių nebūtų imtasi, palyginimas

2006 m. N. Sterno tyrime nurodoma, kad visuotinio atšilimo valdymas kasmet kainuotų 1 proc. pasaulinio BVP, o jei nebūtų imtasi jokių priemonių, tai kasmet kainuotų ne mažiau kaip 5 proc., blogiausiu atveju – net iki 20 proc. pasaulinio BVP. Taigi į mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomiką reikėtų investuoti tik nedidelę viso pasaulinio BVP dalį, o kova su klimato kaita būtų naudinga sveikatai, padidintų energetinį saugumą ir sumažintų kitą žalą.

D. Prisitaikymas prie klimato kaitos

Prisitaikymo prie klimato kaitos veiksmai yra labai įvairūs: tai ir paprastos bei nebrangios priemonės (vandens apsauga, sėjomaina, sausrų atsparių kultūrų auginimas, viešasis planavimas ir sąmoningumo ugdymas), ir brangios apsaugos ir perkėlimo priemonės (dambų ir užtvankų aukštinimas, uostų, pramonės ir žmonių perkėlimas iš žemesnių pakrantės vietų ir salpų). [ES prisitaikymo prie klimato kaitos strategija](#) siekiama užtikrinti, kad Europa taptų atsparesnė klimato kaitai. Ją įgyvendinant skatinamas geresnis valstybių narių veiksmų koordinavimas ir keitimasis informacija ir sudaromos sąlygos įtraukti prisitaikymo prie klimato kaitos aspektus į visas atitinkamas ES politikos sritis.

PASIEKIMAI

A. Tarptautinė klimato politika

2015 m. gruodžio mėn. po daugiau nei du dešimtmečius trukusių derybų vyriausybės 21-ojoje Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (UNFCCC) šalių konferencijoje (COP 21) Paryžiuje priėmė pirmą pasaulinį kovos su klimato kaita susitarimą. [Paryžiaus susitarimu](#) siekiama užtikrinti, kad vidutinė temperatūra pasaulyje kiltų gerokai mažiau nei 2 °C ir kad ji pakiltų ne daugiau kaip 1,5 °C, palyginti su ikipramoniniu lygiu. Kad būtų pasiektas šis tikslas, susitarimo šalys turėtų kuo greičiau imtis veiksmų, kad bendras išmetamas ŠESD kiekis pradėtų mažėti, o antroje šio amžiaus pusėje grynasis išmetamas anglies dioksido kiekis būtų nulinis. Finansiniai srautai turi būti nukreipti į šiuos tikslus. Pirmą kartą visos susitarimo šalys įsipareigojo dėti plataus užmojo pastangas siekdamos sumažinti išmetamą ŠESD kiekį, laikydamosi „bendros, bet diferencijuotos atsakomybės ir atitinkamų pajėgumų“ principo, t. y. atsižvelgiant į jų konkrečią situaciją ir turimas galimybes. Kas penkeri metai visos valstybės turi atnaujinti ir plėtoti savo klimato srities veiksmų planus (nacionaliniu lygmeniu nustatytus įpareigojančius veiksmus) ir juos paskelbti užtikrindamos skaidrumą, kad būtų galima įvertinti bendrą pažangą (atlikti bendros pažangos įvertinimą). Labiausiai pažeidžiamoms, mažiausiai išsivysčiusioms ir mažoms besivystančioms salų valstybėms bus teikiama tiek finansinė, tiek pajėgumų stiprinimo parama. Prisitaikymas prie klimato kaitos yra toks pat svarbus kaip ir jos švelninimas. Pripažįstama, kad tai yra visuotinis uždavinys. Taip pat svarbu kompensuoti nuostolius ir žalą, susijusius su neigiamu klimato kaitos poveikiu. Susitarimas įsigaliojo 2016 m. lapkričio mėn., kai jį ratifikavo minimalus nustatytas skaičius valstybių (55), kurių bendras išmetamas ŠESD kiekis sudaro bent 55 proc. viso pasaulinio išmetamo ŠESD kiekio. Visos ES valstybės susitarimą yra ratifikavusios.

B. ES kovos su klimato kaita pastangos

Savo 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijoje, kuri atspindi pagal Paryžiaus susitarimą prisiimtus ES įsipareigojimus, ES įsipareigojo iki 2030 m. pasiekti šiuos tikslus: bent 40 proc., palyginti su 1990 m. lygiu, sumažinti išmetamą ŠESD kiekį, 32,5 proc. padidinti energijos vartojimo efektyvumą ir padidinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį iki 32 proc. galutinio vartojimo kiekio. 2030 m. strategija yra tolesnė priemonė atsižvelgiant į tikslus „20-20-20“, kuriuos 2007 m. ES vadovai numatė 2020 metams: 20 proc. sumažinti išmetamą ŠESD kiekį, 20 proc. padidinti galutinio energijos vartojimo dalį, kurią sudaro atsinaujinančiųjų išteklių energija, ir 20 proc. sumažinti visos ES suvartojamos pirminės energijos kiekį (visi rodikliai lyginami su 1990 m.) įtraukiant visus šiuos tikslus į privalomas teisėkūros priemones.

[ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema \(ATLPS\)](#), pirma ir vis dar didžiausia tarptautinė anglies dioksido rinka, yra svarbiausia ES politikos priemonė kovojant su klimato kaita. Ji grindžiama didžiausio leidžiamo kiekio nustatymo ir prekybos principu: didžiausias leidžiamas kiekis yra bendras ŠESD kiekis, kurį gali išmesti daugiau kaip 11 000 į sistemą įtrauktų įrenginių (gamyklos, elektrinės ir pan.). Kiekvienam įrenginiui nuperkami arba įgyjami valstybių narių aukcionuose parduodami apyvartiniai taršos leidimai. Neišnaudotais kreditais, kurių kiekvienas prilygsta vienai tonai CO₂, galima prekiauti su kitais įrenginiais. Ilgainiui bendras leidimų kiekis laipsniškai mažinamas. Du fondai – modernizavimo fondas ir inovacijų fondas – padės modernizuoti energetikos sistemas mažiau pajamų gaunančiose valstybėse narėse ir skatinti inovacijas finansuojant atsinaujinančiųjų išteklių energijos, anglies dioksido surinkimo ir saugojimo ir mažo anglies dioksido kiekio technologijų projektus. Aviacijos sektoriaus išmetamiesiems teršalams taip pat taikoma ATLPS. Tačiau šiuo metu [tarpžemyniniams skrydžiams taikomos išimties](#) galiojimas buvo pratęstas iki 2023 m. pabaigos, kai turi prasidėti pirmasis Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos (ICAO) numatytas tarptautinės aviacijos išmetamo anglies dioksido kiekio kompensavimo ir mažinimo sistemos (CORSIA) etapas. [Šveicarija ir ES susitarė susieti savo taršos leidimų prekybos sistemas](#).

ATLPS nepriklausančiuose sektoriuose, pavyzdžiui, kelių transporto, atliekų, žemės ūkio ir pastatų, išmetamas dujų kiekis reglamentuojamas kiekvienai valstybei narei įgyvendinant privalomus metinius išmetamų ŠESD kiekio mažinimo tikslus, nurodytus [Pastangų pasidalijimo reglamente](#) (PPR). Paskutinį kartą atnaujindami tikslus Parlamentas ir Taryba susitarė dėl minimalių tikslų 2021–2030 m., kad būtų padedama siekti ES tikslo 30 proc. sumažinti išmetamą ŠESD kiekį šiuose sektoriuose, palyginti su 2005 m., ir prisidedama prie Paryžiaus susitarimo tikslų įgyvendinimo. Be to, pirmą kartą istorijoje kiekviena valstybė narė turės užtikrinti, kad dėl [žemės naudojimo, žemės naudojimo paskirties keitimo ir miškininkystės \(LULUCF\)](#) išmetamas teršalų kiekis neviršytų pašalinamo ŠESD kiekio. Kitaip tariant, miškai, pasėliai ir pievos bus valdomi darniai, siekiant absorbuoti iš atmosferos kuo daugiau ŠESD, tačiau bent jau tą kiekį, kuris išmetamas tame pačiame sektoriuje (vadinamoji teigiamo arba neutralaus balanso taisyklė), ir tokiu būdu bus svariai prisidedama prie kovos su klimato kaita.

[Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyva](#) siekiama užtikrinti, kad ne vėliau kaip 2030 m. energija iš atsinaujinančiųjų išteklių, pvz., saulės, vėjo, hidroelektrinių ir biomasės energija, elektros energijos gamybos, transporto, šildymo ir aušinimo sektoriuose sudarytų bent 32 proc. viso ES suvartojamo energijos kiekio. Kiekviena valstybė narė priima savo nacionalinį atsinaujinančiųjų išteklių energijos veiksmų planą, įskaitant sektorinius tikslus. Kad transporto sektoriuje būtų naudojama daugiau atsinaujinančiųjų išteklių energijos, valstybės narės turi nustatyti kuro tiekėjams įpareigojimą užtikrinti, kad ne vėliau kaip 2030 m. galutinio energijos vartojimo transporto sektoriuje procentinė dalis, kurią sudaro atsinaujinančiųjų išteklių energija, būtų bent 14 proc.

Persvarstytoje [Energijos vartojimo efektyvumo direktyvoje](#) nustatytas ES tikslas iki 2030 m. energijos vartojimo efektyvumą padidinti 32,5 proc. ir nuostata dėl tikslo peržiūros ir padidinimo ne vėliau kaip 2023 m. Pagal šią direktyvą taip pat toliau taikomas metinis energijos taupymo įpareigojimas po 2020 m. Be to, 2018 m. gegužės mėn. priimta persvarstyta [Pastatų energinio naudingumo direktyva](#). Ji apima priemones, kuriomis bus paspartintas pastatų renovacijos tempas ir perėjimas prie efektyviau energiją vartojančių sistemų, taip pat padidintas naujų pastatų energinis naudingumas, pasitelkiant pažangias energijos valdymo sistemas.

Be to, [Valdymo reglamentu](#) pirmą kartą įgyvendinamas skaidrus valdymo procesas, kad būtų galima stebėti pažangą siekiant ES energetikos sąjungos ir klimato politikos tikslų, įskaitant stebėsenos ir ataskaitų teikimo taisykles. Valstybės narės privalo priimti 2021–2030 m. integruotus nacionalinius klimato ir energetikos srities veiksmų planus. 2020 m. rugsėjo mėn. Komisija [įvertino galutinius NEKSVP](#) ir patvirtino, kad jie iš esmės atitinka Sąjungos 2030 m. tikslus, išskyrus energijos vartojimo efektyvumo tikslą, nes išlieka to tikslo užmojų 2030 m. atotrūkis. Valdymo procese taip pat numatyta galimybė kas dvejus metus atnaujinti planus, kad likusią dešimtmečio dalį būtų atsižvelgta į patirtį ir pasinaudota naujomis galimybėmis.

Naudojant [anglies dioksido surinkimo ir saugojimo](#) (CCS) technologiją per pramoninius procesus susidarantis CO₂ atskiriamas nuo išlakų, suspaudžiamas ir perkeliamas į vietą, kur gali būti saugomas. Tarpvyriausybinės klimato kaitos komisijos manymu, naudojant CCS technologiją iškastinį kurą deginančių elektrinių išmetamą CO₂ kiekį būtų galima sumažinti 80–90 proc. Tačiau įgyvendinti numatytus parodomuosius projektus Europoje sunkiau, nei pirmiau manyta, nes viena iš pagrindinių kliūčių yra didelės išlaidos.

ES registruojami nauji keleiviniai lengvieji automobiliai turi atitikti [išmetamo CO₂ kiekio normas](#). Tikslas – pasiekti, kad 2015 m. naujų lengvųjų automobilių išmetamo CO₂ kiekis būtų 130 g/km, o nuo 2021 m. šis kiekis būtų sumažintas iki 95 g/km. Siekiant paskatinti pramonę investuoti į naujas technologijas, galima naudoti vadinamuosius ypatinguosius kreditus, t. y., apskaičiuojant vidutinį savitąjį CO₂ išmetimo kiekį, kiekvieno gamintojo automobiliai, išmetantys mažiausią CO₂ kiekį, yra skaičiuojami kaip daugiau nei vienas automobilis. Panaši tvarka taikoma ir [furgonams](#). Parlamentas ir Taryba susitarė iki 2030 m. toliau mažinti viso ES parko išmetamą CO₂ kiekį: naujų automobilių išmetamą kiekį mažinti 37,5 proc., o naujų furgonų – 31 proc. Sykiu pirmą kartą istorijoje nustatytas tikslas 30 proc. sumažinti išmetamą CO₂ kiekį naujų

sunkvežimių sektoriuje (nustatytas ir tarpinis 15 proc. tikslas, kuris turi būti pasiektas iki 2025 m.).

[Degalų kokybė](#) taip pat yra svarbus elementas mažinant išmetamą ŠESD kiekį. ES teisės aktais siekiama iki 2020 m. 6 proc. sumažinti degalų sukeltos ŠESD taršos intensyvumą, ir tai turi būti pasiekta, be kitų priemonių, naudojant biokurą, kuris vis dėlto turi atitikti tvarumo kriterijus.

Tarptautinės jūrų laivybos išmetamas CO₂ kiekis yra didžiulis ir numatoma, kad jis ir toliau smarkiai didės. ES deda daug pastangų siekdama įtraukti visas pasaulio valstybes ir žengė pirmą žingsnį išmetamo kiekio mažinimo link bei nustatė Sąjungos masto [laivų išmetamo CO₂ stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo](#) sistemą. Dideli laivai turės stebėti ir kasmet pateikti patvirtinto išmetamo CO₂ kiekio jiems plaukiant į ES uostus, iš jų ir esant juose ataskaitą ir kitą susijusią informaciją.

Praėjusio amžiaus devintajame dešimtmetyje uždraudus naudoti chlorfluorangliavandenilius siekiant sustabdyti ozono sluoksnio ardymą, šiandien įvairioms pramoninėms reikmėms, pvz., orui kondicionuoti ir šaldyti, kaip pakaitalas naudojamos fluorintos dujos, kadangi jos nekenkia ozono sluoksniui. Tačiau jų potencialus poveikis visuotiniam atšilimui gali būti iki 23 000 kartų stipresnis nei CO₂. Todėl ES ėmėsi [fluorintų dujų](#) naudojimo kontrolės priemonių ir nustatė 2022–2025 m. įsigaliosiantį draudimą jas naudoti naujuose oro kondicionavimo prietaisuose ir šaldymo įrenginiuose. Taip ji pasauliui rodo pavyzdį, kaip palaipsniui galima visiškai atsisakyti šių dujų.

C. Europos žaliasis kursas

2019 m. gruodžio 11 d. Komisija pristatė [Europos žaliąjį kursą](#) – plataus užmojo priemonių rinkinį, kurio tikslas – sudaryti tokias sąlygas, kad ne vėliau kaip 2050 m. ES galėtų užtikrinti anglies dioksido poveikio neutralumą. Priemonės, prie kurių pridedamas pradinis pagrindinių politikos sričių veiksmų planas, yra įvairios: nuo plataus užmojo išmetamo teršalų kiekio mažinimo, investicijų į pažangiausias mokslinius tyrimus ir inovacijas iki Europos gamtinės aplinkos išsaugojimo. Europos žaliasis kursas, remiamas investicijomis į žaliasias technologijas, tvariais sprendimais ir naujų įmonių, galėtų taip pat tapti nauja ES augimo strategija. Vis dėlto būtina jo sėkmės sąlyga yra visuomenės ir visų suinteresuotųjų subjektų dalyvavimas ir įsipareigojimas. Visų pirma Europos žaliasis kursas nurodo teisingos ir socialiniu požiūriu teisingos pertvarkos kryptį.

2019 m. gruodžio 12 d. Europos Vadovų Tarybos susitikime visos valstybės narės patvirtino ES tikslą ne vėliau kaip 2050 m. užtikrinti anglies dioksido poveikio neutralumą (išskyrus Lenkiją, nes ji, nors ir pritarė 2050 m. tikslui, negalėjo įsipareigoti įgyvendinti šį tikslą).

Europos žaliajame kurse pateikiamas [veiksmų planas](#), kaip ES paversti tvaria ir konkurencinga ekonomika. Viena siūlomų priemonių – [Europos klimato teisės aktas](#), kuriuo siekiama užtikrinti, kad ne vėliau kaip 2050 m. ES poveikis klimatui taptų neutralus. Visų pirma jame numatyta padidinti [2030 m. tikslą](#), kad išmetamas ŠESD kiekis būtų sumažintas bent 55 proc. Be to, 2020 m. Komisija pateikė komunikatą dėl [Tvarios Europos investicijų plano](#), pasiūlymą dėl reglamento, kuriuo įsteigiamas

[Teisingos pertvarkos fondas](#), ES [energetikos sistemos integravimo](#) ir [vandenilio strategijas](#), o spalio mėn. – komunikatą dėl [išmetamo metano kiekio mažinimo](#).

EUROPOS PARLAMENTO VAIDMUO

Artimiausiais metais vyksiančiose tarpinstitucinėse derybose bus nustatyta, kaip šie nauji pasiūlymai, įtraukti į Europos žaliąjį kursą, virs konkrečiomis priemonėmis. Klimato kaitos klausimais Parlamentas tradiciškai dalyvavo tokiose tarpinstitucinėse derybose, laikydamasis pozicijos didinti ES veiksmų užmojus.

Reaguodamas į Komisijos pasiūlymą dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos Parlamentas aiškiai parodė savo siekius, ragindamas nustatyti tris privalomus tikslus (platesnio užmojo nei tie, dėl kurių galiausiai buvo susitarta): mažiausiai 40 proc. sumažinti išmetamą ŠESD kiekį Sąjungoje, palyginti su 1990 m. lygiu, užtikrinti, kad atsinaujinančiųjų išteklių energija sudarytų 35 proc. viso suvartojamos energijos kiekio, ir 40 proc. padidinti energijos vartojimo efektyvumą.

Prieš 2015 m. Paryžiaus klimato konferenciją Parlamentas priminė, kad reikia skubiai „veiksmingai reguliuoti ir riboti tarptautinės aviacijos ir laivybos sektoriuose išmetamą teršalų kiekį“. Parlamentas išreiškė savo nusivylimą tuo, kad ICAO nesusitarta dėl išmetamo ŠESD kiekio mažinimo. Pradėdama programą CORSIA, organizacija daugiausia dėmesio skiria kompensacijoms be kokybės garantijos ir tos kompensacijos bus teisiškai privalomos tik nuo 2027 m.; didžiausios ICAO narės dar net nėra įsipareigojusios įsitraukti į savanoriško dalyvavimo etapą.

Parlamentas pritaria plataus masto anglies dioksido įkainojimo principui ir siūlo pajamas iš prekybos apyvartiniais taršos leidimais skirti su klimato sritimi susijusioms investicijoms. Jis ragina imtis konkrečių veiksmų, be kita ko, nustatyti grafiką, pagal kurį iki 2020 m. būtų laipsniškai atsisakyta visų rūšių iškastinio kuro subsidijų.

Derybose su Taryba fluorintų dujų tema Parlamentas ragino laipsniškai visiškai atsisakyti šių klimatui kenkiančių dujų keliuose naujuose sektoriuose, kuriuose prieinamos saugios, energijos vartojimo ir ekonominiu požiūriais efektyvios alternatyvos.

Kai prieš tai buvo atnaujinamos nuostatos dėl lengvųjų automobilių ir furgonų išmetamo CO₂ kiekio, Parlamentas primygtinai reikalavo, kad kuo skubiau būtų pradėtas taikyti naujas Jungtinių Tautų nustatytas visuotinis bandomasis ciklas, kad matuojant išmetamą CO₂ kiekį būtų sudarytos į realias panašios vairavimo sąlygos.

Rengiantis Katovicų klimato kaitos konferencijai (COP 24), Parlamentas savo [2018 m. spalio mėn. rezoliucijoje](#) pirmą kartą paragino padidinti 2030 m. ES tikslą mažinti išmetamą ŠESD kiekį, kad tas kiekis būtų sumažintas 55 proc. Be to, Parlamentas išreiškė nuomonę, kad labai didelio ir veikiausiai negrįžtamo poveikio, kurį turėtų pasaulio temperatūros padidėjimas 2 °C, galima išvengti, jei bus siekiama platesnio užmojo Paryžiaus susitarimo tikslo užtikrinti, kad temperatūra nepakiltų daugiau kaip 1,5 °C, bet tam pasiekti reikėtų, kad ne vėliau kaip iki 2050 m. šiuo metu didėjantis pasaulyje išmetamas grynas ŠESD kiekis sumažėtų iki nulio. Dėl šios priežasties jis taip pat paragino Komisiją pasiūlyti ilgalaikę, iki amžiaus vidurio trunkančią, nulinio grynojo išmetamo ŠESD kiekio ES strategiją.

2018 m. liepos mėn. Parlamentas priėmė [rezoliuciją dėl ES klimato diplomatijos](#), kurioje pabrėžė ES atsakomybę pirmaujant klimato politikos veiksnių ir konfliktų prevencijos srityje. Pranešime pabrėžiama, kad ES diplomatiniai pajėgumai turėtų būti stiprinami siekiant visame pasaulyje skatinti veiksmus klimato srityje, remti Paryžiaus susitarimo įgyvendinimą ir neleisti kilti su klimato kaita susijusiems konfliktams.

Galiausiai 2019 m. lapkričio mėn. Parlamentas [paskelbė kritinę klimato padėtį](#) Europoje ir paragino visas ES valstybes įsipareigoti iki 2050 m. išmetamą grynąjį ŠESD kiekį sumažinti iki nulio. Parlamentas taip pat nori, kad Komisija užtikrintų, kad visi atitinkami pasiūlymai dėl teisės aktų ir biudžeto būtų visapusiškai suderinti su tikslu užtikrinti, kad visuotinis atšilimas nesiektų 1,5°C.

2020 m. spalio 8 d. Parlamentas patvirtino derybų įgaliojimus dėl ES klimato teisės akto ir pareikalavo, kad 2030 m. išmetamo teršalų kiekio mažinimo tikslas būtų padidintas iki 60 proc. Jis taip pat nori, kad Komisija, atlikusi poveikio vertinimą, nustatytų laikotarpio vidurio 2040 m. tikslą ir taip užtikrintų, kad ES būtų pasirengusi pasiekti 2050 m. tikslą. Parlamentas prašo, kad ES ir valstybės narės ne vėliau kaip iki 2025 m. gruodžio 31 d. palaipsniui panaikintų visas tiesiogines ir netiesiogines subsidijas iškastiniam kurui.

Georgios Amanatidis
11/2020

